

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Sağlık Bakanı Sayın Prof. Dr. Kemal MEMİŞOĞLU tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

Türkiye’de artık bir reçete, sadece bir kâğıt parçasından ibaret.

Doktorun yazdığı ilaç eczanede yok, varsa da muadiliyle idare ediliyor.

Hastalar çaresiz, eczacılar üzgün, doktorlar öfkeli. Çünkü sağlık sisteminin en temel halkası olan ilaç tedarik zinciri çoktan kırıldı.

Uzun süredir süren bu ilaç krizi artık gizlenemiyor.

Raflarda boş kutuların, hastaların gözlerinde umutsuzluğun olduğu bir döneme girdik. Kanser hastaları tedavi protokollerini yarıda bırakıyor, kronik hastalar ilaçlarını yarım dozla idare etmeye çalışıyor. Çünkü hayat kurtaran ilaçlar artık bulunamıyor.

Kanser tedavisinde kullanılan bazı ilaçların yurtdışından getirilememesi, sadece bir “lojistik sorun” değildir. Bu, bir yaşam hakkı ihlalidir.

Her döviz artışı, bir hastanın tedavi umudunu biraz daha azaltıyor.

Fiyatlar bir dolar yükseliyor, o ilacın fiyatı binlerce lira artıyor. Bu artışı kimse karşılayamıyor ne hastane ne eczane ne de hasta.

SUT (Sosyal Güvenlik Kurumu Sağlık Uygulama Tebliği) sisteminde “pasif” konuma düşürülen ilaçlar ise bambaşka bir dram yaratıyor.

Bir ilaç “pasif” olunca, artık o ilaç sistemde yok sayılıyor.

Ama hastanın hastalığı “aktif” kalıyor!

Bir yazılım güncellemesiyle, bir bürokratik satırla insanların yaşamı tehlikeye atılıyor.

Ve bütün bunlar olurken, Sağlık Bakanlığı suskun.

Ne bir açıklama ne bir çözüm planı ne de bir empati.

Yıllardır devam eden ilaç krizine rağmen tek bir müspet adım dahi atılmadı.

Vatandaş, “eczanelerde ilaç yok” derken, bakanlık hâlâ “ilaç tedarikinde sorun yok” diyebiliyor. Gerçekle yüzleşmek yerine, sorun halının altına süpürülüyor.

Bu Ülkenin insanı artık “yaşamak” için çare arıyor.

İlaç bulmak için eczane eczane dolaşan, sosyal medyada “şu ilacı bulabilen var mı” diye yardım isteyen Vatandaşların çaresizliği, bu Ülkenin sağlık karnesinin utanç notudur.

Sağlık sistemi; artık yalnızca yetersiz değil, duyarsız hale gelmiştir.

Ve bir Ülkede insan hayatı döviz kuruna, bir Excel tablosundaki kodlara bağlı hale gelmişse, orada “sağlık politikası”ndan değil, sadece sağlıksız bir yönetim anlayışından söz edilebilir.

Bu Bağlamda;

- 1) Uzun süredir devam eden ilaç krizine karşı neden hâlâ somut bir çözüm planı açıklanmadı?
- 2) SUT sisteminde “pasif” konuma düşürülen hayati ilaçların yeniden aktif hale getirilmesi için bir çalışma var mı?
- 3) Yurtdışından getirilemeyen kanser ilaçlarının tedariki için hangi önlemler alınmaktadır?
- 4) Döviz kurundaki artışın ilaç fiyatlarına etkisini dengelemek için bir “fiyat istikrar fonu” veya benzeri bir mekanizma kurulacak mı?
- 5) Eczanelerde bulunamayan ilaçların oranı nedir ve bu oran son iki yılda nasıl değişmiştir?
- 6) İlaç temininde yaşanan bu krizin bedelini neden Vatandaş ödemek zorunda kalıyor?
- 7) Sağlık Bakanlığı, “ilaç yok” diyen Vatandaşları neden hâlâ “yanlış bilgilendiriliyorlar” diyerek suçluyor?